

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 25 april 1941 kl. 12 m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 4, i anledning av väckt motion om viss ändring i gällande stadga angående hotell- och pensionatrörelse.

I en inom andra kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 229, har herr *Wald. Svensson m. fl.* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av stadgan den 8 juni 1917 angående hotell- och pensionatrörelse att i motionen angivna synpunkter bliva tillgodosedda.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttranden över motionen från *Yttranden.* länsstyrelserna i Kalmar, Blekinge och Västernorrlands län samt dessutom berett Landskommunernas förbund och Svenska brandkårernas riksförbund tillfälle att inkomma med yttrande. Första kammarens andra tillfälliga utskott, till vilket likalydande motion remitterats, har inhämtat yttranden från länsstyrelserna i Stockholms, Gotlands, Hallands samt Göteborgs och Bohus län samt från medicinalstyrelsen. Av dessa yttranden har utskottet tagit del.

De flesta av de hörda länsstyrelserna ha inhämtat yttranden från landsfiskaler och kommunalnämnder.

Länsstyrelserna i Stockholms, Kalmar, Hallands samt Göteborgs och Bohus län avstyrka motionen. De skäl, som anföras, äro att föreskrifterna om skydd mot eldfara få anses vara av stor betydelse och att kontrollen över resande näppligen bör försvagas. Det påpekas, att sådana ändringar av byggnad, som ägaren nödgas vidtaga för rätt till uthyrning, äro oundgängligen nödvändiga och att kostnaderna, som f. ö. äro engångskostnader, icke kunna anses över hövan betungande. Länsstyrelserna uppgivas använda sin långt gående möjlighet till dispens med behörig hänsyn till den enskilde husägaren-företagaren. I fråga om resandekontrollen framhålles i ett yttrande att bestämmelsen snarare borde skärpas än mildras. Länsstyrelsen i Västernorrlands län anser att motionen endast bör föranleda utredning angående de påtalade olägenheternas förekomst. Länsstyrelsen i Gotlands län anser att en närmare definition av begreppet rörelse i stadgan är allt som erfordras. Länsstyrelsen i Blekinge län har intet annat att erinra mot det i motionen väckta förslaget än att det synes böra tillkomma länsstyrelserna att föreskriva nödiga säkerhetsåtgärder.

Medicinalstyrelsen och Svenska landskommunernas förbund förklara sig intet ha att erinra mot den föreslagna ändringen.

Svenska brandkårernas riksförbund avstyrker motionen med hänsyn till eldfaran men anser hela stadgan i behov av revision.

Utskottet.

Den i motionen föreslagna ändringen av gällande stadga angående hotell- och pensionatrörelse går ut på att i byggnad, som är avsedd att samtidigt härbergära högst sexton gäster samt innehåller högst åtta därför avsedda rum, må under kortare tid av året, förslagsvis 1 juni—30 september, uthyras rum till sommar-gäster under samma förutsättningar som nu gälla då för hotell- och pensionatrörelse användes byggnad, som innehåller allenast högst fyra för gästernas härbergande avsedda rum och ej är avsedd för mottagande samtidigt av flera gäster än åtta. För drivande av pensionatrörelse av sistnämnda slag erfordras enligt hotell- och pensionatstadgan ej tillstånd av länsstyrelse utan endast att, innan rörelsen börjar, anmälan därom göres hos närmaste polismyndighet. De i stadgan meddelade föreskrifterna om skydd mot eldfara samt rörande kontroll över resande — utom i vad avser utlännningar — gälla icke heller för dylika mindre hotell och pensionat.

Vad angår de i stadgan meddelade föreskrifterna avseende skydd mot eldfara må framhållas, att länsstyrelse äger långt gäende möjlighet att meddela dispens från dessa föreskrifter. Beträffande den kategori av hotell och pensionat, som avses i motionen, gäller för övrigt, att vissa av de i stadgan meddelade föreskrifterna om skydd mot eldfara över huvud icke äga tillämpning; erforderliga säkerhetsföreskrifter skola i stället meddelas av vederbörande länsstyrelse. Såsom framgår av flera av de i ärendet avgivna yttrandena synas länsstyrelserna inskränka sig till att föreskriva sådana åtgärder, som äro oundgängligen nödvändiga ur brandsäkerhetssynpunkt. Enligt utskottets uppfattning är det sålunda redan nu sörjt för att innehavare av hotell- och pensionatrörelse icke skall behöva betungas med kostnader för brandskyddsåtgärder i större utsträckning än säkerhetsintresset kräver. Att beträffande pensionat- och hotellrörelse av den storleksordning som avses i motionen icke fordra iakttagande av några brandsäkerhetsföreskrifter anser utskottet icke tillrädligt. Vad härefter angår kontrollen över resande finner utskottet, i likhet med vad som uttalats av flera i ärendet hörda länsstyrelser, icke välbetänkt att under nuvarande förhållanden uppmjuka därom meddelade bestämmelser. Ur ekonomisk synpunkt torde för övrigt de skyldigheter med avseende å dylik kontroll, som åligga hotell- och pensionatinnehavare, vara av ringa betydelse.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II:229 icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 april 1941.

På utskottets vägnar:

TORSTEN NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Stockholm, Persson i Norrby, fru Ebon Andersson, herr Andersson i Alfredshem, fröken Eriksson, herrar Forsberg, Johnsson i Kastanjegården, Anderson i Mejstad, Jansson i Hällefors och Hansson i Skediga.
